

Vad är det som flyger där?

Den specialinkallade särskilda tvättpersonalen på Malagas flygplats stod nedanför Airbusen, som just kommit från Sverige. De stirrade klintroget. Vad..? Vad ÄR det där? De kliade sig i huvudet, kände på det och undrade. Vad?

Hela högra sidan av flygplanet var nerkletat i något grönt och slemmigt, som om maskinen var överhöljd av slemmiga alger. Från havet. På en aktiv flygmaskin. Det luktade lite bränt men ingenting tydde på att det hade brunnit i flygmaskinen. De kliade sig i huvudet.

Fredrik Lindberg och hans familj, frun, hans vackra fru Emma, och barnen Eric och Gustaf, 6 respektive 11 år, var på väg till Spanien. De hade hyrt ett hus i Torremolinos. Oj, vad skönt det skulle bli. Sol, bad, god mat, vila, bara ha det härligt.

”Pappa, kolla.”

Eric visade honom boken som handlade om drakar, demoner, dinosaurier och allsköns fantasifoster och udda varelser.

”Ojdå”, sa Fredrik. ”Ser ut som en dinosaurie. Javisst, en tyrannosaurus rex.”

”Finns dom?”

”Ja. Eller fanns. De försvann för miljontals år sedan.”

”Varför då?”

”Tja, man tror att en meteorit slog ner, en jättestor, som gjorde att allt liv försvann. Typ.”

”Finns det meteoriter nu?”

”Ja, men de är så jätteovanliga. Särskilt så stora som den som utrotade dinosaurierna.”

”Jaha.”

”Du behöver inte vara rädd för det”, försäkrade Fredrik.

”Nej, det är jag inte heller. Har dom bassäng där vi ska bo?” frågade sonen.

”Jajamensan.”

”Skönt”, sa Eric. ”Jag ska bada precis när vi har kommit fram dit.”

”Ja, det tycker jag. Du och Gustaf kan hoppa i bara.”

”Skönt.”

Fredrik hade druckit vin till maten och kopplade nu av med en stor whisky. Ahhh. Han dåsade av lite, tills Eric petade på honom.

”Vad är det där?” sa pojken och pekade i boken.

”Hmm, ser ut som en drake.”

”Häftigt, va?”

”Ja, den var häftig.”

”Eldsprutande”, sa Eric.

”Coolt”, sa Fredrik.

”Finns det riktiga drakar?”

”Nej, det är bara påhittat. Påhitt, allt det där om drakar och riddare och sådant som finns i sagor.”

”Är riddare också påhittade?”

”Nej, det finns faktiskt. Men inte drakar.”

”Nej”, sa Eric, funderade lite och bläddrade vidare.

Fredrik dåsade till igen. Eric petade på honom igen.

”Pappa. Pappa, kolla.”

Vad är det för figur nu då, tänkte Fredrik.

”Vadå?”

”Nej, inte i boken. Där,” sa sonen och pekade ut genom fönstret. ”Är det nån film eller så?”

Utanför fönstret hade det blivit mycket mörkare, trots att det var mitt på dagen. Han lutade sig mot fönstret och såg.

Utanför Airbusens fönster flög någonting, som såg ut som en drake, en gigantisk drake. Vingarna slog upp och ner, eld sprutade ur munnen. Det var en drake. En stor drake. Men de finns ju inte.

”Pappa, är det en film eller så?”

”Ehh, ja, jag vet inte faktiskt. Någon film är det inte.”

Fredrik funderade. Det finns ju inga drakar. Men det där såg ut som en. Dom kanske finns i all fall. Ja, det verkar så. Fredrik tänkte, att den där draken, skulle enkelt kunna förstöra flygplanet. Men den verkar flyga som i rote, d v s bredvid en annan flygande sak. Nej, det finns inga drakar. Men...

Nu hördes ett slammer framme vid ingången. Flygvärdinnorna försökte stoppa, ja, en riddare. En riddare? Ja, en man i rustning, med harnesk, en hjälm med ett sådant där visir, och med en lans. Men vad i helv...

Riddaren kom gående stolt men vild och upprörd genom flygplanet.

”Kom igen, då. Kom igen drake. Jag skall dräpa dig”, röt riddaren. Passagerarna i planet hukade sig när han gick förbi i gången. Vad ska han göra med den där lanssen? Det här är inte sant. Riddaren rusade framåt igen.

”Drake. Jag skall dräpa dig.”

Efter några ögonblick såg passagerarna till sin fasa att riddaren stod på vingen och fäktade med lanssen. Draken försökte blåsa eld på honom, eld som riddaren skickligt undvek. Draken försökte slå honom av vingen med sin långa svans. Draken gjorde olika manövrar för att försöka komma åt riddaren. Han snurrade, vände, gjorde utfall mot riddaren. Som stod på vingen. Hur är det möjligt? Riddaren svängde med den stora lanssen och draken undvek den, men ville ju dräpa riddaren. Och riddaren ville ju dräpa draken. Kampen höll på länge. Ingen verkade ge sig. Ingen verkade kunna besegra den andre.

Men så gjorde draken ett misstag så att hans mage, undersidan, vändes och blottades mot riddaren. Riddaren gjorde blixtnabbt ett utfall med lanssen och stack den rakt genom drakens mage. Draken vrålade så det hördes in i kabinen, och något grönt och gult sprutade ur drakens uppfläkta mage. Draken vinglade till och dök, eller föll, ner. Riddaren triumferade.

”Ha, drake, du kan icke vinna över Sir Hector, drakdräparen.”

”Hade riddaren ihjäl draken?” frågade Eric.

”Ja, det verkar så”, sa Fredrik klenetroget.

”Fast pappa, det finns ju inga drakar.”

”Nej, jag vet.”

”Men var inte det där en drake?”

”Jo.”

”Men om det inte finns drakar...”

”Men du Eric, vi talar tyst om det här. Okej?”

”Okej”, viskade Eric.